

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 om Værgeraadsforsorg m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3283).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den følgende under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Marie Christensen: Da Værgeraadsløven i sin Tid var til Behandling her i Tinget og var henvist til Udvalg, blev der i Udvalget ført en meget indgaaende Forhandling om § 70, der handler om Oprettelse af private Børnehjem. Fra flere Sider i Udvalget havde man Betæneligheder ved den foreslaaede Form, der gik ud paa, at intet Børnehjem eller Optagelseshjem kunde oprettes uden med Tilladelse af det stedlige Værgeraad og af Overinspektøren. Man var bange for, det skulde lægge Hindringer i Vejen for Mennesker, som af Lyst og Trang og af Kærlighed til Børnesagen vilde oprette et saadant Hjem, og da det private Initiativ har spillet saa stor en Rolle i Børnesagen, for hvilken det har været til saa rig Velsignelse, vilde man sikre sig imod, at noget saadant kunde blive Tilfældet. Dette førte da til, at § 70 blev ændret saaledes, at der ikke skulde indhentes nogen Tilladelse, men kun gives Meddelelse til det stedlige Værgeraad og til Overinspektøren; naar en saadan Meddelelse var givet, kunde Hjemmet derefter oprettes. Man mente derved at have sikret, at Hjemmet ogsaa kom ind under det nødvendige Tilsyn, thi man forstod godt i Udvalget, at der var to Forhold at tage Hensyn til, baade at det private Initiativ ikke blev hindret, og tillige, at Børnene kom under betryggende Forhold.

Paragraffen blev, som sagt, ændret saaledes, at et Hjem kunde oprettes, blot der skete Indberetning derom, og det maa bero paa en Fejltagelse, naar den højtærede Socialminister i sin Fremsættelsestale udtalte, at det var Tilsynet, som blev forandret, Tilsynet med Hjemmene blev aldeles ikke ændret i Udvalget. Bestemmelserne om Tilsynet findes i Værgeraadsløvens §§ 68 og 69. I § 68, 1ste Punktum, staar, at Hjem af den heromhandlede Art, altsaa Børnehjem og Optagelseshjem og lignende

Institutioner, der ikke har Anerkendelse i Henhold til Kap. 3, undergives Tilsyn af Værgeraadet i den Kreds, i hvilken Hjemmet ligger, og i § 69 staar der, at Overtilsynet føres af Overinspektøren for Opdragelseshjemmene. Reglerne fastsættes af Undervisningsministeriet, hvilket jo nu vil sige af Socialministeriet, da Loven er overgaaet til dette Ministerium. Hjemmene kom altsaa under Tilsyn, og det var derfor, man mente, det kunde forsvares, at der kun skulde ske Tilmeldelse.

Nu sagde den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale, at der har været Tilfælde, hvor Mennesker, hvem der er nægtet Plejetilladelse for et eller to Børn, har kunnet oprette Hjem for flere Børn uden nogen Plejetilladelse. Det er naturligvis uheldigt, og jeg skal indrømme, at efter den bestaaende Ordning kan der gaa en lille Tid, efter at Hjemmet er oprettet, før Tilsynet bliver effektivt, og skulde der af den Grund være Anledning til at gribe ind og faa Lovbestemmelserne gjort lidt strengere, skal jeg ikke udtale mig derimod. Meget taler for, at et saadant Hjem skal have Plejetilladelse, ligesom man i Forvejen skal have Tilladelse til at tage et Barn i Familiepleje, og det er det, der fastsættes i Lovforslaget angaaende Ændringer i Loven om Tilsyn med Børn.

Om man, som foreslaaet i Ændringerne til Værgeraadsløven, skal give Overinspektøren Ret til at gribe ind overfor Børne- og Optagelseshjem uden at indhente nogen Erklæring fra det stedlige Værgeraad, men dog saaledes, at Hjemmene kan appellere til Socialministeren; ved jeg ikke. Jeg skal i dette Øjeblik ikke udtale mig hverken for eller imod disse Ændringsforslag. Hvorvidt de paa een Gang sikrer, at Barnet kommer under tilstrækkeligt Opsyn, og at der ikke lægges Hindringer i Vejen for Oprettelsen af Børnehjem, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg mener, det vil være rigtigt, at Lovforslagene henvises til et Udvalg, og der vil jo saa blive Lejlighed til at undersøge dem nærmere. Ændringerne i § 1 i Loven om Tilsyn med Børn og Ændringerne i § 1 i Værgeraadsløven hører sammen og kan behandles under eet.

Jeg kommer dernæst til Forslaget om, at Udtrykket „sædeligt fordærvede“ skal udgaa af Sætningen: „Børn, der er sædeligt fordærvede eller af særlig vanskelig Karakter...“ i Værgeraadsløven. Jeg tror, det er meget betænkeligt at stryge det. Jeg ved godt, at der er nogen Misforståelse med det, og jeg tror, det navnlig gælder Ordet „fordærvede“, fordi man mener, at noget, der er fordærvet, ligesom ikke har Mulighed